

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

xxij. De modo, & forma procedendi in depositione, degradatione, &
traditione Curiae seculari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

Quarto etiam in modo contendi delictum suum, potius talia verba dicere per quae appareat eum esse in corrigibili, quia forte non ostendit se penitere de delicto, sed potius dolere, quod non fecit perfectius perpetratum; Quae omnia colligi possunt ex Panorm. in cap. cum non ab homine, n. 29. & Decio ibidem, colum. vlt. post Anton. de iudice & Cardiu. in quodam consilio, ut res sit Felin. in cap. Rodulphus, colum. 25. de rescript. Ioan. Bernard. Diaz in tract. Crimin. Canon. c. 131. & Simone Maiolo lib. 5. de irreg. c. 26. num. 4.

De modo, & forma procedendi in depositione, degradatione, & traditione Curiae seculari. Cap. XXII.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia privilegiis suis Clericos proteruos, & incorrigibilis souere non intendit.
- 2 Episcopos consecratus, & de crimine depositione digno coniunctus, a duodecim Episcopis olim deponi poterat.
- 3 Episcoporum depositio hodie Summo Pontifici referenda est.
- 4 Episcopos non consecratus, sed tantum electus, & confirmatus, a quot Episcopis olim deponi poterat, & hodie deponendus sit.
- 5 Episcoporum causa criminales, minores in Concilio Prouinciali tractande, & definitae sunt.
- 6 Sacerdos, ut ab officio, beneficio, vel ab ordine deponatur, quis Episcoporum numerus requiratur.
- 7 Sacerdos, ut degradari possit, sex Episcopi, ultra proximum Episcopum, tam antiquo, quam iure novo sunt necessarii.
- 8 Expensis proprii Episcopi ad alicuius degradationem venire debent.
- 9 Degradare constitutum in minoribus proprius Episcopus sine alijs Episcopis potest.
- 10 Degradatus quilibet sive in sacris fuerit, sive in minoribus tanquam sit infons.
- 11 Depositus verbaliter adhuc Clericaliter vivere tenetur, ne statim brachio seculari tradendus.
- 12 Degradatio Clericorum quot modis, & qualiter fieri debet.
- 13 Degradatio actualis coram Iudice seculari facienda.
- 14 Iudex Ecclesiasticus pro degrado apud Iudicem secularem efficaciter intercedere debet.
- 15 Degradari, & iudicari seculari tradi, ob quas causas aliquis debet.
- 16 Hereticus relapsus, & impunitens, degradandus, & seculari tradendus est.
- 17 Falsarius literarum Apostolicarum degradari, & Iudicari seculari puniendus tradi debet.
- 18 Clericus contra proprium Episcopum conspirans, aut homicida, an, & quando degradandus sit.
- 19 Degradandus an sit Religiosus Abbatem, aut Provinciale suum occidens.
- 20 Degradandus an sit Clericus in sacris existens regulariter ob homicidium qualificatum, dummodo incorrigibilis non sit.
- 21 Sedemita Clericus, aut Religiosus, an, & quando degradandus, & brachio seculari tradendus.
- 22 Sotilegium an causa sufficiens sit, ut Clericus degradari,

- & Curia seculari tradi possit.
- 23 Schismaticus Clericus an degradari, & Curiae seculari traducatur.
  - 24 Homicida si Clericus sit, an, & quando degradandus sit.
  - 25 Degradatus actualiter, si Sacerdos sit, consecrando peccat, verè tamen consecrat, sicut etiam Episcopus veroe ordinis post degradationem confert.
  - 26 Clericus in sacris post degradationem matrimonium validè contrahere nequit.
  - 27 Clericus in sacris post degradationem Horas Canonicas recitare tenetur.
  - 28 Degradatus, cum officio & beneficio priuatus sit, an beneficii prioris frustibus alendus sit.

Curia Ecclesia non intendat priuilegijs suis Clericos souere proteruos, & incorrigibilis, statuit Celestinus Papa III. in ca. cum non ab homine, de iudic. Clericos incorrigibilis ab Ecclesiastico iudice primo verbaliter deponendos esse; ne tamen ad talem depositionis sententiam temere procedatur, modum quendam praescripsit, diligenter & cum maxima maturitate obseruandum. Ut autem tes tota explicetur clarius, aduertendum est, vel agi contra Episcopum; aut contra Sacerdotem; aut contra Diaconum; aut Subdiaconum; aut contra Clericos in minoribus constitutos. Deinde vel agitur criminaliter, vel ciuiliter; De quibus omnibus quid dicendum, aut agendum, & quomodo procedendum sit, in sequentibus dictis ostendemus. Quorum

Primum est. Si contra Episcopum consecratum criminaliter agatur, & crimen, de quo convictus est, dignum sit depositione, olim iure antiquori Metropolitanus illius Prouincie cum alijs duodecim Episcopis ultra Metropolitanum conueniebant, qui duodecim à Metropolitanano eligebantur, vel ab ipso reo, si electos à Metropolitanano suspectos habebant, ut notat glos. in Summa, 3. quest. 8. & clarius ibi Archid. Can. Duodecim, 5. quest. 4. & in cap. Sciente, 6. quest. 3. & 6. quest. 4. cap. 1. 2. 3. & 4. & 9. questio. 3. cap. Salvo. Innoc. in cap. graue, numero 4. de praebend. Panor. in cap. Non potest, numero 5. de sent. & te iud. Alphons. Viald. cit. numero 15. Gregor. Tholos lib. 3 t. Syntag. cap. 30. numero 9. & videtur probari in cap. Felix Episcopus, 15. quest. 7. & olim poterat Episcopus ab illis deponi, ut notat Panorm. vbi supra, ex cap. 6. quis Episcopus criminaliter, 6. quest. 4. dummodo maior pars ex designatis Episcopis in sententiā depositionis consentirent, erant enim Iudices assessores, non ordinarij, ex glos. in Summa, 3. quest. 8. Panorm. in d. capit. Non potest, numero 18. Albertus de Cathol. assit. quest. 9. & Henriquez libro 13. cap. 5. 5. & secundo.

Dixi iure antiquori, quia etiam iure antiquo, quamvis cognoscere poterant, vlique ad conclusionem causæ, tamen definitio reservata fuit summo Pontifici, ut colligitur ex cap. accusatus, cap. discutere, c. Quamvis & c. Multum, 3. quest. 6. Innoc. hoc insinuat in cap. Quod sicut, de elect. numero 4. & Archid. in cap. Si quis episcopus criminaliter 6. quest. 4. & Panorm. in cap. Non potest, numero 5. & numero 14. de sent. & te iudic. & ibidem Felin. & Henriquez libro 13. cap. 5. 5. & 2. & nunc nouo iure Concil. Trident. tam vagatio causarum criminalium grauorum contra Episcopos quam earum conclusio Summo Pontifici referatur, ut habeatur in Concil. Trident. Sess. 24. de Reformat. capitul. 5. & docet idem Henriquez, vbi supra, & congregatio Cardin. interpr. Concil. anno 1585. Octobris 3. Quæ autem dicantur causa grauiores, tradunt Iul. Cl. in Prac. Crim. in principio numero 9. Menoch. de arbitrii libro 2. Centur. 3. Casu 266. & Lelius iordanes, in libro de majoribus Ecclesiæ causis, capitulo 1. & 2. Quod si causa eiusmodi sit, qua necessario extra Romanam Curiam sit committenda; nemini prorsus ea committi potest, nisi Metropolitanus, aut Episcopus a Papæ eligendis. Hoc autem commissio & specialis esse debet, & manu ipsius summi Pontificis signata, & sententia definitiva eidem reservari debet,

Oo

cebet, vt in d. cap. 5. Sess. 24. habetur. Minores vero criminales causa episcoporum in Concilio tamum Provinciali, vel a deputatis per Concilium Provincialis cognosci, & terminari debent.

4 Quando autem agitur contra Episcopum non consecratus, sed tantum electum & confirmatum, sufficit iure antiquo numerus sex Episcoporum, ex Archid. 3. quæst. 8. in Summa, super glo. Summa, & Panorm. in d. cap. Non potest, numero, 9. de sent. & re iudic. & facit cap. illud, dist. 23. His omnibus addo, quod eriam in causis grauioribus criminalibus, cum causa contra Episcopum per Papam delegatur, quamvis Henriquez lib. 13. de exco. & interd. cap. 55. §. 2. velit requiri duodecim Episcopos, cum Metropolitanu, prout iure antiquo requirebantur, tam in depositione ab ordine, quam in depositione ab Episcopatu, siue criminaliter, siue similiter agatur, & fauet glos. 3. quæst. 8. in Summa, alij tamen, vt Archid. in 3. quæst. 8. in Summa, super glo. Summa, & in cap. illud d. 23. & Innoc. in cap graue, numero 4. de præbend. & Panorm. in c. Non potest, numero 9. de sent. & re iudic. re. & iudic. docent, quod quamvis hoc sit honestum, propter excellentiam dignitatis Episcopalis, non est tamen necessarium, sed consideranda est forma Commissionis; quare, si unus solus delegatus esset a Papa, quia hic representat personam Papæ, argum. l. 1. ff. de officiis, & cap. Sanè, de officiis, deleg. hic solus sufficit ad depositionem, argum. cap. per principalem, iuncta glo. ibi, in verbo, ad nos, 9. quæst. 3. Sin autem plures delegati sint cum potestate deponendi, non requiritur omnium concordia, sed iudicio statutorum plurimorum; Siquidem maior pars delegatuum in hoc casu personam delegantis representatis, vt ipsi delegatis condemnantibus, vel absoluenteribus, ipsem Papa delegans condemnasse, vel absoluisse censeatur, nisi appelletur; Sin autem discordant pars numero, tunc quidem definitio a solo Papa dependet, argum. cap. final. de sent. & re iudic. & si, de re iudic. l. duo ex trib. & l. duo indices, & Panorm. in ca. Non potest, num. 14. de sent. & re iudic.

5 Causa vero criminalis minores in Concilio Provinciali tractari & dictini possunt, non existentibus ibi duodecim Episcopis iure antiquo requisitis, quia constat Concilium Provincial ex numero minori Episcoporum consistere.

Nec obstat, quod ad cognoscendam causam Episcoporum requirantur duodecim Episcopi, quia illud ad summum procedit in causis majoribus, quando proceduntur secundum ius antiquum, & quando commissio cum eodem numero fit.

6 Secundum est. Cum agitur contra Sacerdotem, distinguendum est, vel enim agitur de depositione qui ad beneficium, vel ad aliam causam; vel quodad depositionem ab ordine: In primo casu non requiritur numerus ille Episcoporum, vi notant glo. 15. quæst. 7. in Summa innoc. c. graue, num. 5. de præbend. Panorm. in c. Non potest, numero 10. de sent. & re iudic. qui ut, idem dicendum esse, etiam si agatur contra Abbatem, vel alios Prelatos inferiores, seu Clericos inferioris gradus, vt probatur 18. quæst. 2. cap. Si quis abbas, iuncta glo. & 16. quæst. 6. cap. Episcopo, si vero agitur ad sententiam depositionis ab ordine, tenet degradationis, tunc requiruntur sex Episcopi, ultra Episcopum proprium; in depositione vero Diaconi, vel Subdiaconi, ultra proprium Episcopum, requiruntur tres alii Episcopi, c. Si quis tunidus, c. Felix, & c. Si autem, 15. quæst. 7. & cap. 2. & ibi glo. in verbo, Canonibus de penit. lib. 6. & Joan. Andr. in Nouell. Archid. post Vigil. in cap. Scitote. 6. quæst. 3. Panorm. in cap. Non potest, numero 10. de sent. & re iudic. & facit cap. 1. & ibi glo. in verb. Canonibus, de h. ret. libro 6. Tolet. libro primo, cap. 17. Henriquez lib. 13. c. 55. §. 2. Syneit. verbo, Degradatio, num. 1. Summa Asten. par. 2. libro 7. titulo 17. articulo secundo. Gregor. Tholofanus libro 31. Syntagma iuris, cap. 31. num. 9. Alphonf. Viuald. titulo de Depositione, numero 16. & nona Constitutione Conc. Trid. Sess. 13. de Reform. cap. 4. in castib. in quibus tot Episcoporum presentia haberi nequit, afflumere potest Episcopus rotidem Abbates, usum mitre & baculi ex privilegio Apostolico habentes, qui sibi afflant, aut

illis deficientibus, rotidem personas alias in Ecclesiastico gemitate constitutas, additique Concilium posse Episcoporum per seipsum etiam procedere ad actualem degradationem ab ipsis ordinibus, & gradibus Ecclesiasticis, adhuc ab aliis predictis, vt latius Concilium ibi declarat. 1. illud vero ouerandum est ex Ioan. Andr. in cap. 2. de penit. lib. 6. Panorm. in cap. Non potest, numero 10. de sent. & re iudic. predictum numerum Episcoporum requiri agitur de degradatione in ordine ad actum, hoc est, in examinatione, quando Episcopus tendit ad depositionem actualem, secus autem si sistere vellet in verbali depositione, & citat Panorm. cap. At si Clerici, & cap. cum non ab homine, de iudic. vbi solam sit mentio de proprio Episcopo, & cap. postulasti, de fato comp. & facit cap. 2. de penit. lib. 6. vbi in depositione verbaliter fienda facit mentionem de Episcopis, in actuall. vero dicit duxit atque de proprio Episcopo; Siquidem degradatione actualis est creatio verbalis, & in executione non requiritur tanta solemnitas, quod etiam docet Sylvest. verbo, Degradatio, num. 1. in fine.

8 Quorum autem expensis veniant isti Episcopi ad locum Iudicij, Archid. in cap. si autem, 15. q. 7. & Panorm. in cap. Non potest, numero 9. de sent. & re iudic. dicunt, quod expensis propriis. Faciunt ad hoc c. cum ab omni, de vita & hon. Cler. & c. cum sit, de Simon.

9 Tertium est. Quod degradationem pro constituta in minoribus, si sit proprius Episcopus sine alijs Episcopis, vt colligitur ex cap. 2. de penit. lib. 6. & cap. si autem, inde cap. seq. 15. quæst. 7. Panorm. in c. Non potest, numero 1. de sent. & re iudic. & Henriquez lib. 13. cap. 55. §. 2. Toledo lib. 1. cap. 17. requiritur tamen presentia Capituli, ut cap. Episcopus nullius, 15. quæst. 7. habetur, & tradit. glo. in c. cap. 2. in verbo, Praefectura & Panorm. in d. cap. Non potest, salis sententia verbalis depositionis est ipsilateralia, vt in d. cap. Episcopus nullius, dicitur, & glo. in cap. 2. in verbo, teneatur, de Confutac. libr. 6. Sufficit tamen quod de consensu Capituli admittat aliqui Canonici puta doctores, qui representent totum Capitulum, post Archid. d. cap. Episcopus nullius, & Panorm. in d. cap. Non potest, numero 1. de sent. & re iudic. Irmo vero hodie Episcopus & etiam iure antiquo ex consuetudine praescripta non causas istorum sine presentia Capituli, & valer coherendo, arg. cap. 4. & b. glo. in verbo, Non est, de consensu lib. 6. & eadem glo. in cap. 2. in verbo, Praefectura, de penit. lib. 6. & Panorm. in cap. 2. Non potest, numero 1. de sent. & re iudic. Toledo lib. 1. cap. 17. & Henriquez lib. 13. cap. 2. & etiam valet consuetudo ex eodem Panorm. ut solus depositat Clericos in minoribus constitutis, qui illud capit. 3. de Confutac. libr. 6. loquitur indistincta, & idem tenet Archid. in d. cap. Episcopus nullius & facit cap. 2. de penit. lib. 6. vbi solam sit mentio de Episcopo in depositione Clericorum minoris ordinis, & idem tenet Sylvest. verbo, Degradatio, quæst. 1. & quæst. 3. Gregor. Tholofanus, lib. 31. Syntagma iuris, cap. 30. num. 9. Constat. Q. i. nes, num. 4. de testam. Alphonf. Viuald. in truct. de Depositione & degradatione, numero 12. & num. 17. Thomas Zerula in sua Praxi Episcopali, par. 1. & par. 2. in verbo, Degradatio Quia Concilium Tridentinum Sess. 15. de Reform. capitul. 4. nihil in hoc expressie determinavit, & ideo non etiam iuri antiquo standum est. Notant tamen Couar. & Viuald. vbi supra, hanc degradationem actuali, non in gradibus meritorum receptam esse in his, qui innotescunt ordinibus in signis suis. Nilominus tamen in Penitentiario, in titulo, De ordine degradationi Clericos, sententia, & apponitur forma non solum degradationi Clericos existentes in Minoribus, sed eriam eos qui primam testam accepserunt. Que omnia multo magis proceduntur actuali

A D D I T I O .

Addit. Et quod in causa heresis solus episcopus possit degradare, vide in c. 1. de heret. in 6. Et idem si est perpetuo immutandus.

actus degradatione, ad eius enim executionem non requiriunt illius Episcoporum numerus, aut Canonorum, sed solus Episcopus proprius cum ex factorizat. Et sic depositus in omnibus casibus predictis hoc est, siue sit Episcopus qui deponitur, siue Sacerdos, siue Diaconus, siue Subdiaconus, siue in minoribus constitutus, si deponatur ab ordine, si infamis, ex Panorm. in cap. cum te, numer. 10. sentent. & re iudic. cum talis depositio non nisi ob gracie crimen fieri debet; neque ministrabuntur ei sumptus de Ecclesia, qua male meriti debent egestate publica laborare, & depositi, l. bona fides, & Summa Astensis, par. 2. lib. 7. art. 17. art. 4. q. 2. & 3.

12. *Quoniam* si verbaliter depositus quis fuerit, nondum tamen statim degradandus est, dummodo se corrigeret voluerit, immo tenetur adhuc Clericalem vivere, & Ecclesia tuebitur eum, & Clericali priuilegio gaudiebit, & glori in capital. *ad abolendam*, in verbo, *Prerogativa*, & ibi Panorm. num. 10. de heret. & Summa Astensis, par. 1. lib. 7. titul. 17. articulo 3. Innoc. in capitul. *Ex parte*, de Cler. conting. & glos. in cap. *Dilectus* est, in verbo, *Secutor*, dist. 81. Si vero adhuc incorrigibilis maneat, tunc epidem actualiter degradandus est. Hec antem degradatio adhuc duobus modis fieri potest; uno modo secundum cap. *Degradatio*, de penit. lib. 6. quando illicet, Index laicus non admittit, sed tamen cum quidam sollicitate hab Ecclesiastico Iudice, ad huc modum; [Nam clericus degradandus indatus sacris vestibus, & manibus tenet, aut instrumentum, vel ornamentum ad suum ostinem spectans, ac si in suo officio deberet solemniter ministrare, adducitur ad presentiam Episcopi; & auctoritate illi omnia data in ordinatione, incipiendo ab ultimo gradus usque ad vestem datum in prima tonsuram; deinde condetur, vel raditur caput illius, ne tonsuræ, seu clericatus vestigium remaneat in eodem; Et potest episcopus in degradatione huiusmodi, verbis aliquibus ut ad terrorem illis oppositis, quæ in collatione ordinum prolatæ sunt, dicens presbitero, haec vel familiæ verba in remotione planetæ: Auferimus ubi vestem Sacerdotalem, & te honestam sacerdotali priuamus; siveque in remotione reliquorum insigniorum similibus verbis vens: In ablatione vero ultima, quod in collatione ordinum fuit primum, infra scripto velato simili modo pronunciat, siue dicat: Auctoritate Dei omnipotenti Patis, & Filij, & Spiritus sancti, ac nos, ob auferimus habitum clericalem, & deponimus, & degradamus, spoliamus, & eximus te omni ordine beneficio, & priuilegio clericali.] Hec Bonifacius Papa VIII. in capitul. degradatio, de penit. lib. 6. Sum. Pisani. in verbo, *Degradatio* & *Sylvestri*, verbo, cod. numer. 1. Toleus lib. 1. Instru. Sacerd. capit. 17. & Summista commentari.

13. Alter modo fieri potest degradatio actualis, presente Iudice laico, ita ut Iudex Ecclesiasticus coram eo in illicet celestis insigniis proprijs ordinum exutum tradat consequenter iudicem seculari cum protestate, quod recipiat cum in forum suum; intercedere tamen debet efficaciter processus capitalem penam in eum exerceat, & sic censure Curie seculari traditus, ut habeatur in ea. *Nouimus*, de verb. signific. & ibi Panorm. num. 8. & Host. in Summa lib. 5. tit. de heret. §. *Quia pena feriatur*, num. 9. vbi Panorm. post Abbatem ait, quod Iudex Ecclesiasticus monebit iudicem secularem ad pietatem, dicendo, quod ille est imaginis Dei, & reducat sibi ad memoria multos, qui post decessu auctoritate egerunt penitentiam, ut in Petro Apostolo, qui negavit Christum, & postea meruit principatum inter Apóstolos, & in Maria Magdalena, & similibus.

14. Quod si dicas cum H. stienti tamē intercessionem esse posse vocalem, & coloratam, quam effectualem, quanquam quicquid dicatur, ad hoc sit illa traditio, ut panatur morte. Responder Panormitan. vbi supra, hoc nullum esse, cum in d. cap. *Nouimus*, de verb. signific. dicatur, efficaciter intercedendum esse; vnde licet Ecclesia punita possit enim peccata mortis, non tradendo eum Iudici seculari, quia tamen delictum est ita grave, Ecclesia non vult eum amplius in foro suo retinere; eum autem degradat ad ceterotum terrorum. Quia vero post degradatio-

nem hanc non est amplius de foro suo, & consequenter ad Ecclesiam non spectat amplius processum ei imponere, ideo intercedit pro eo apud Iudicem proprium.

15. *Quantum* est, Tres principiæ casus numerare solent DD. pro quibus quæ degradati solet, & Curia seculari tradi, glos. in cap. *ad abolendam*, in verbo relinquatur, & ibidem Panorm. num. 11. de heret. & idem Panormitan. in cap. *At clericis*, § 1. num. 37. de iudicis; & Hostiensis Summa lib. 5. tit. de heret. §. Quia pena feriatur, numer. 10. S. Anton. 3. par. tit. 28. de suspensi. capitul. 4. in fine. Summa Astensis, par. 2. lib. 7. tit. 17. art. 3. Summa Pisaniella in verbo degradatio, Sylvestri. verbo, cod. numer. 4. quæst. 2. Tabula verbo, cod. num. 4. §. Tertio. Gregor. Tholosinus in Syntagma. Iuris lib. 31. capitul. 20. numer. 10. & Alph. n. 6. Viualdi tract. de depositione & degrad. num. 21. Lucas de Penna de priuile. Scholat. lib. 12. Cod. in leg. 1. Toletus lib. 1. ca. 17.

16. *Primus* casus est heres, ut habetur in cap. *Ad abolendam* & *excommunicamus*, 1. §. *damnati*; de heret. in antiquo, & cap. 1. tit. cod. libr. 6. Hoc tamen intelligi debet de heretico relapsu, vel saltem impuniti, cap. *Super eo*, & cap. *accusatus*, de heret. libr. 6. Nam simpli cit. t. hereticus nequam relapsus admittitur ad penitentiam, capitul. penit. de heret. in antiquo, duabus concurrentibus, ut notat Panorm. in d. cap. *ad abolendam*, numer. 6. si illicet quando incontinenti, & sponte recte vult ad penitentiam; secus autem si ex intervallo, & non sponte, sed metu penae, vel probationum, tunc enim eis non est credendum, nec parandum, ex Panorm. ibi, & in capitul. *excommunicamus*, 1. numer. 10. de heret. vbi art. quod qui traditi iam sunt Curiae seculari, & priuati omni priuilegio per degradationem actualiter, tunc non est locus penitentiae, quia non visitentur venire sponte nec incontinenti. Et quoniam nondum relapsus & ad penitentiam rediens deitudi debeat in carcere, ut ibi perpetuo peniteat, ut in cap. penult. de heret. in antiquo. Hodie tamen per cap. *vi commissi*, de heret. libr. 6. pena illa mitigari, & mutari potest in aliam ad arbitrium Iudicis, quod etiam notat Sylvestri. vbi supra, quæst. 2. sed si relapsus fuerit, sine audientia Curie seculari traditur cap. *accusatus*, de heret. libr. 6. vnde semel tantum lapsi non autem relapsi ad penitentiam admittuntur, ex Panorm. in d. cap. *At si clerici* num. 37. de Iudic. & in cap. *excommunicamus*, 1. numer. 10. de heret. in antiquo, & faciunt ad hoc cap. *super eo*, & *c. accusatus*, de heret. libr. 6. Ratio autem curius antiquum tales perpetuo carcere tradidit statuit ea est ex Hostiensis vbi sopra quia si habet liberum aditum, & exitum, timendum est, ne a iis corrumperet.

17. *Secundus* casus est in fallacio literatum Domini Papa, & *ad falsariorum de criminis falsi*, glos. in cap. *si quis Sacerdotum*, in verbo, mox. 11. q. 1. Nec obstat caput. *Nouimus*, §. finali, de verb. signific. Nam secundum communem opinionem DD. est specialis casus, sic expresse Panorm. in cap. *At clericis*, §. 1. num. 37. de iudic.

18. *Tertius* casus est contumelias, vel iniuria illata in Episcopum proprium, cap. *si quis Sacerdotum*, 11. q. 1. sed intelligendum est textus de Clerico incorrigibili; ex glos. ibi in verbo, mox. 11. quæst. 1. & in cap. *si qui sunt*, in verbo, *vituperatores*, 2. quæst. 7. & in cap. *Nouimus*, in verbo, tradatur, de verb. signific. Panorm. in d. ca. At si clerici, §. 1. m. 37. vbi ait esse communem DD. Nam cum ob homicidium non tradatur Clericus Curie seculari, & cum non ab homine, de Iudice durum nimis esset dicere ob simplex contumeliam tradiri, & idem tradit Panorm. in d. c. At si clerici, num. 37. ex glo. fin. in d. c. cum non ab homine, de indic. vnde cum in Curia Romana quidam Sacerdos interficeret Sacrificium S. Petri Sacerdotem ut sic tapere posset bona Sacrificia, requiso peritorum consilio super hoc, consuluerunt, quod non debebat propter hoc tradi Curie seculari ad occidendum secundum iura; sed ponit in perpetuum carcere, vel caueam, ibi sustentandum pane doloris, & aqua angustia; Papa tamen Martinus V. de plenitudine potestatis illum degradatum fecit tradi Curie seculari, & sic fuit occisus, vt S. Anton. 3. par. titu. 28. de suspensi. cap. 4. in fine, & Sylvestri. in verbo, degradatio, numer. 4. quæst. 2. versicul. Tertio, & Bernard. Diaz in Practica Crim.

O o 2 Canon.

Canon. c. 90. testantur. Quo etiam in loco idem Bernard, Diaz refert Episcopum Parisensem Franciscum Poncher anno Domini 1530. degradasse Sacerdotem quendam ad valueas Ecclesie Majoris Parisiensis, cumque Curia seculari tradidisse quem suscepit iudex secularis damnatur, primo ad penam abscessiōnis manus ante ianuā Collegij H̄eduensis; & demum ut viuis combureretur in platea Sancti Ioannis Engrea, prout factum fuit. Quam penam passus est eo quod occiderat animo depravandi Rectorem cuiusdam oppidi non longe distantis, habitantem in dicto Collegio H̄eduensi, cuius ille famulus fuerat & vices in parochia gererbat.

19. *Huius* tertij casus occasione querit Alphonsus Vitaldus tract. de depositione & degradatione. num. 25. As-
cūt Clericus ob consipationem in suum proprium Episcopum, vel ob iniuriam illi factam degradandus sit; ita etiam & Religiosus idem faciens contra Abbatem, Priorēm, Guardianum, aut Generalem suum, degradari me-
reatur? Cui dubitationi responderet affirmatiū, eo quod Religiosus magis tenet obediē superiori suo, eumque reuerteri, quam Clericus secularis Episcopum suum mai-
oremque Jurisdictionem Generalē, seu Prelatus Regula-
ris in suis Religiosos, quam Episcopus in suis Clericos ha-
bet. Cuius opinio confirmari potest ex Io. Bernardo Diaz in Præctica Crim. Canon. c. 90. vbi refert Archiepiscopum Hispalensem Cardinalem anno Domini Millesimo quin-
gentesimo trigesimo sexto, in mense Iulio, in Civitate His-
palensi, virtute Apostolica Commissionis ei factæ a Pa-
ulo Papa III. quatuor Religiosos Monasterij ordinis San-
cti Augustini etiudem Civitatis degradasse publice, eos
que statim Curia seculari tradidisse, qui omnes furca su-
spensi sunt, eo quod diabolica fraude decepti fratres Ioan-
nem de las casas in sacra Theologia Magistrum, Provin-
calem suam occiderunt. Immo idem Vitaldus vbi suprā
nu. 13. refert, Religiosum quendam annis præteritis Ro-
ma capitali pena affectum fuisse, quod Monasterium quan-
dam violauerat.

20. *Hic* autem non obstantibus, Bernardus Diaz vbi suprā
cap. 90. & cap. 132. post Anan. in cap. 1 de Clericis pugnan-
te in duello, quasi in fine, & Anton. & Aretin. in cap. cum
non ab homine, col. 9. in fine, de iudic. Decim in cap. At si Clerici, col. 2. 3. ver. Et predictam de iudic. Arnald. Alber. in c. Qaoniam, col. 124 ver. Nihilominus tamen, & hec, lib. 6. quos refert, existimat existentes in sacris ordinibus,
maxime si Sacerdotes sint nec ob homicidium, aut aliud
quantumcumque graue delictum etiam qualificari a clau-
liter degradari, & Curia seculari tradi debere, nisi sequen-
ta incorrigibilitate, aut in casibus in iure expressis; Panom-
itanus vero in cap. At si Clerici, in principe, de iudic. Post
Petrum de Anchār. in sepe, regulæ, Ea qua, 19. q. & reg.
iuris, & in consil. 138. tentiam, dicunt communitem
enorme homicidium, aut aliquod aliud immare crimen
debere deponi, & tradi statim Curia seculari, non expe-
ctaata incorrigibilitate, solum locum habere vult in Cleri-
cis primum tonsuræ, sic enormia homicidia perpetrantibus
cum illi non ita proprie. Cbr. si Domini appellari possint.
Quæ sane opinio satis communis est, & benignior, quam-
quis contraria illa Panomitanus & Anchārani nonnun-
quam in praxi obseruetur, maxime accedente Sūmī Pon-
tificis auctoritate, & criminis immanitatem id exigēte, pæ-
serum si contingat aliquod magnum scandalum inde
consequi, ut ex atlatis exemplis manifestum est.

21. *Quartus* postea casus appositus est, in quo quilibet Cle-
ricus, vel Religiosus statim degradandus, & Curia secu-
lati tradendus est, scilicet quando talis vitium Sodomiæ
exercerit. Et quidem vitium hoc tum contra naturam
sit, maxime detestandum est; violatur enim ipsa societas
qua cum Deo nobis esse debet, cum eadem natura, cuius
ille auctor est libidinis peruersitate polluitur. Quod crimē
adeo immane est, ut Deus illud igne de celo missio vindicaverit, & quinque Civitates Sodomiticæ consumptæ, ob
quod etiam infantibus, ac mulieribus subversarum Civitatum
parcere noluit. Genes. 19. & Alexander Papa III. in
Concilio Lateran. ut habetur in capitul. Clerici, de excessi
prælat. statuit, ut hoc crimen committentes, Si Clerici fuc-

rint, deicantur a Clero, vel ad agendum punitiōnem, &
monasteria tradundantur: si laici, excommunicatione subad-
tur. & a cati fidelium suum penitus alieni. Et in Authorit
nas tam per sacros Canones, quam per ius ciuilis. Quæ se-
huiusmodi imposita, Leo X. in Concil. Lateran. anno Domini
millesimo quingentesimo decimoquinto tertio No-
nas Maij. Pontificatus sui anno secundo, ut colligit ex
Constitutione 11. eiusdem que incipit, Superne. Et Pius
V. in Constitutione 5. que incipit, Cum primum, committen-
tes huiusmodi ciuīmen. Si laici fuerint, curia seculari pa-
mendo tradi, si vero Clerici fuerint, omnibus ordinib[us] de-
gradandis, similique pena coercendo statut. Et in Constitu-
tione sua 70. que incipit, Horrendum, de Clericis tale
crimen committentibus, agens inter alia haec habet; Om-
nes & quoscunque presbiteros, & alios clericos seculari, &
Regulares cuiuscunque gradus & dignitatis, tam diuinis
fas exercentes, omni privilegio clericali, omniisque officiis, di-
gustat, & beneficis Ecclesiæ isto presentis Canonis autori-
tate priuamus. Ita quod per Iudicem Ecclesiasticum degra-
dati potestatē statim seculari tradantur, qui de iis illud idem
capiat supplicium, quod in laico hoc in exitio deuolatos, legi-
timis reperitur faciōnibus constitutum. De qua te legi pof-
funt Ioann. Bernard. Diaz in sua Præxi Canon. capitulo 50.
Nauar. in Manual. cap. 27. numer. 249. Alphon. Vitaldus
suo Candelabro aureo, par. 3. tr. Et de depositione, &
degradatione, num. 22. Simon Maiolus lib. 5. de integr. ca.
43. & Thomas Zerula in sua præxi Episcopali, pars 2. in
verbō, Sodomiæ, & Iacobus de Grassijs lib. 2. Decision. ca.
29. & alij.

22. *Dubium* est. An ob fortilegium tradendus sit aliquis Ca-
ritas seculari? Anton. affirmat propter cap. admoneant. 16.
q. 7. sed melius docet Panorm. in cap. At si clerici, num. 37.
& numer. 38. de iudic. textum illum intelligi de ve-
lii depositione, non autem de actuali, que est in ordine ad
traditionem Curiae seculari. Nam verbum hoc Degradat
in penitibus & odiosis debet strictè sumi pro degrada-
tione verbali, ex Pan. cit. numer. 38. & Felin. in cap. Qua-
ter, & quando in fine, de accusa. Sylvest. verbo degrada-
tio, numer. 2. & Diaz in Præct. Crimina. Canon. ca. 132. &
pro hoc facit cap. si quis episcopus, 26. q. 5. vbi Clerici con-
sulentibus Aruspices, & fortilegos imponit pena de-
positionis, qui tamen veniunt pati pena puniendi, & ratiō
se potest, quia in d. cap. Admoneant, laici ob fortilegium
precipit excommunicari; & ideo non est probabile
quod præcipiatur Clericus tradi seculari Curie ad mor-
tem.

23. *Dubium* est. An quis ob schismate deponendus sit, & Ca-
ritas seculari tradendus? Bonaguida vt refert Ioann. Andri-
c. cum non ab homine, de iudic. affirmat propter c. Deli-
guribus, 23. q. 5. & fauci Ioan. Andri. cit. sed melius docet
glos. fina. in d. c. cu. q. non ab homine, & Pan. in c. At si cler-
ci, numer. 38. de iudicis, capi illud intelligi de schismate
incorrigibili, & non aijs.

24. *Dubium* est. An ob homicidium tradi quis debet? Ca-
ritas seculari? Respondeo cum Panomitan. in cap. At si cle-
ri, numer. 39. de iudic. & Petro Anchārano, quem ipse
refert Toledo lib. 1. Instrut. Sacerd. capitulo. 17. in fine, &
alij, quod ob homicidium simplex deponendus tantum
est verbaliter, argum. capitulo. cum non ab homine, de iudic.
Quod si homicidium sit ita qualificatum, ut translat. in
aliam speciem criminis grauorem, puta, homicidium sa-
cerdous, assassinatum, prodicionem, cum spoliatio
bonorum, patricidium, matricidium, vel si homicida con-
tinuatus, iunc quidem habita ratione criminis, & condic-
li, degradandus & tradendus est Curia seculari. Ratio est
primo: quia penas debent commensurari, & adiqui
delictis: si igitur ob simplex homicidium deponitur sim-
pliiter, ob qualificatum modo prædicto Curia seculari
tradendus est, & ideo occidens Sacrism. S. Petri Mar-
tino V. iussus est Curia seculari tradi, ut supra dictum
est. Secundò, Quia vbi in iure Canonicō non repeti-
mus aliquam penam, & tamen delictum est grauissi-
mum, recurrendum est ad penas legis ciuiles; Ali-
quando enim ob gravissima crimina non repertit certa
pena

pena in Canonibus diffinita, sed in Legibus sic, ut contra illos, qui tempora Dei effregerunt, combosserunt, spoliauerunt, & Sacerdotes occiderunt, vel parentes, vel patriam prodiderunt. Contra tales enim sciamissime penae de iure ciuii statute sunt. Nam quandoque dannatur ad bestias quandoque igne ciburuntur, quandoque per frusta ceduntur, ut atlantini, I. farniosi, §. capitulum de penis. l.3. §. legi Cornelie, ad leg. Cornel. de scia. & I. pena patriciis, ad leg. Pompeian. de parvus. Cuonigunt laicus forte scius ob huncmodi crimina comburit, dannatur ad bestias, vel in suo culeo iactatur in profundum matis, vel per suam diuiditur: certe tantam dissimilitudinem inter Clericos & laicos taliter delinquentes inducere esset absurdum: vnde tales nemo per Episcopum degradandus sunt, & Cuonigunt laicis tradendi, vel latius Pan. in c. At si Clerici, num. 41. de indic. tradit, & fauet Alphons. Viuald. tit. de depositione & degrad. num. 23.

25. *Dilectorum est*, An actualiter degradatus celebrans conferat, vel ordines conferre possit? Respondeo cum S. Tho. 3. p. q. 32. art. 8. Palud. 4. d. 13. q. 1. art. 2. Conc. 5. Ric. 4. d. 13. o. 1. Doro 4. d. 13. qn. 1. art. 8. Panor. in c. Non potest, numer. 1. de sent. & re iudic. Summa Astenis par. 2. lib. 7. tit. 17. art. 1. Angelica, in verbo, degradatio, num. 3. Sylu. verbo, cod. num. 9. q. 7. Tabiena, verbo, cod. nu. 3. Secundo Archid. de confess. d. 4. cap. ostenditur, Henriquez lib. 13. ca. 55. §. 3. Alphons. Viuald. vbi suprā, nu. 36. & n. 43. & 44. Cof. mo Philiarcho de officio Sacerd. pa. 1. lib. 4. c. 5. & Sebast. Medice par. 2. tit. 9. q. 24. Toledo, li. 1. c. 17. quod vere conferrat, quicquid glo. in cap. accedens, in verbo, presbitero dist. jo. & alij no manu illi contrarium dixerint, sed male; Quia character, super quo fundatur conficiendi potestas, est indebetilis, etiam post mortem; vnde Clericus resuscitatus non est ordinandus, ex glo. in c. 2. in verbo, nunquam 31. q. 7. & Panor. vbi suprā. Et eodem modo dicendum est ex DD. in 4. d. 29. quod licet peccet ordines conferendo, non tamen ordinis executionem confert, si tamen ordinat, verum ordinem confert.

26. *Iam si matrimonium contraheret, si esset in sacris, matrimonium non teneret*, vt docent Summa Astenis, 2. part. lib. 7. tit. 17. art. 4. q. 4. & Alphonsus Viuald. vbi suprā, num. 34. qui numer. 35. affirmit Matrimonium contractum hominem Sacerdote degradato, cui parochus concessit interfendi licentiam, iuxta Conc. Trid. Sess. 2. 4. de refor. Matrim. c. 1. verum ac validum esse, fauore Matrimonij, & ordinis Sacerdotialis, quem ipse retinet.

* 27. *Quibus addo ex iisdem DD. quod sic degradatus, si sit in sacris, tenetur ad horas Canonicas, cum ca. Dolentes, de celest. Mill. omnibus ordinatis sacris horas recitare precipit;* hic autem adhuc characterem retinet, nec ab his, qui oneris sunt per degradationem liberatur, sic Angelica, verbo, degradatio, nu. 4. & Sylu. verbo, cod. q. 8. Tabiena, verbo cod. §. secundo Gigas de pensionibus, q. 64. Felicianus Episcopus Scalenis, tit. de depositione & degrad. cap. 25. vers. Porro depositus. Alphons. Viuald. tit. cod. nu. 4. Couar. lib. 3. variat, resolu. c. 1. 3. nu. 8. vers. Duodecimo circa medium, & in cap. Alma mater, pat. 1. §. 3. nu. 8. vbi refert pro hac re Albert. de Ferrar. in tract. de Horis Canon. q. 12. & 13. Sebast. Medicis, vbi supra, q. 24. Io. de Ligano in Clem. Dignum, de celebr. Missar. q. 3. & Decim in c. Intelleximus, de Iudic. & aliis. Cosmus Philiarthus de officio Sacerd. par. 1. lib. 4. c. 5. Petrus Cenedus p. 2. collectaneum ad ius Canonicum, collectan. 65. n. 5. & Gre-

gorius de Valentia tom. 4. disp. 7. q. 19. punct. 4. & dotus lib. 1. o. de iust. & iure, q. 5. art. 3. circa medium. Nau. in lib. de orat. cap. 2. 1. num. 17. vers. Decimoquarto, qui duo ultimi cum Alphonso Viualdo vbi supra num. 46. docent irregularem, depositum, & degradatum dummodo non sit excommunicatus licite posse officiate cum alijs in choro, & Henriquez lib. 13. c. 55. §. 3. cum Angel. Sylu. & Tabiena, docent, sic degradatum dicere debet horas, sine eo quod dicat, Dominus eobis secum & similia pertinencia ad dignitatem ordinis, immo etiam & degradatus beneficium retinens, quandiu illud retinet licet non fuerit in saeculo, ad horas recitandas obligatur, vt praefati anteciores tradidit, & hoc ratione beneficij vt constat. Vnde sequitur factum esse quod Toletus lib. 1. Instruc. Sacerd. c. 17. docet contra omnes Summis & Theologos, degradatum non teneri ad horas canonicas recitandas, ea ratione persuasus; Quia recitatio huc non est de iure diuinio sed a Papa, & ideo cum sic degradatus sit extra forum Papa, non videtur teneri amplius. Ad dictum ca. Dolentes responderet, loqui solum de his, qui usum Clericalem habent. Quia ratio prius valens, siquidem extra forum Papa non est; & characterem retinet, & solum foro seculari traditur ad priuendendum; eo quod E. cleria pena sanguinis aliquem coercere non licet, & cap. Dolentes, absolute & indistincte loquitur, ergo nec nos ciftinguere debemus; Neque mens Papae aut Ecclesiae est, talem ab hoc onere liberare, ut communiter tradunt Doctores, vnde tandem Toletus ipsiusmet fatetur quod secutus sit recitare, & certe unus opinio contra communem tutu conscientia vix defendi potest, neandum in praxi sequenda est.

28. *An vero sic depositus & degradatus, cum sit officio & beneficio priuatus, alendus sit fructibus beneficij, non ita conuenient Doctores, siquidem Felin. in cap. ex parte, de accusat. quem refert, ac sequitur Cona. lib. 3. variat. resolu. in cap. 13. no. 8. versic. Duodecimo, plane existimat huic minime exhibenda esse alimēta ex Ecclesiis redditibus. At vero Alphonsus Viualdus vbi suprā, numer. 41. licet hanc opinionem ex rigore iustitia veram esse putet, si bique imputet, quod culpa sua, & beneficio, eiusque fructibus priuatus sit; nihilominus tamen ex pietate, & per modum Eleemosina poterunt ei necessaria ad viictum ministrari, ne aut fame pereat, aut cum dedecore status Ecclesiastici mendicari cogatur, vt ibidem affimat; cui sententia plurimum fauet id, quod S. Hieronymus ad Rusticum Narbonensem Episcopum scribit, & refertur in cap. Diaconi, dist. 93. his verbis. Mendicat infelix in plateis Clericus, & seruili operi mancipatus, publicam a quilibet posset alimoniam, que ex eo magis despiciatur a cunctis, quo miser & desolatus iuste putatur ad hanc ignominiam deseruisse, & expresse docet Pan. in c. Pastorali, §. verum, nume. 16. de appellat. Plura de hac re apud autores legi possunt, huc interim de his censuris, aliisque penis predictis discussa sufficiat.*

A D D I T I O.

* Ad hanc eandem sententiam comprobantem inducitur Auila de censur. fo. 242. parte 4. de degradat. dub. 3. conclus. 2.

Finis Quinti Libri

Oo ; DE